UN INEDIT DIALOG ARBITRI — CRONICARI, DESPRE...

AUTORITATEA CAVALERILOR FLUIERULUI ȘI DISCIPLINA PE TERENURI

Indiscutabil că arbitrajul a constituit, în sezonul din toamna trecută, una din problemele cel mai des dezbătute și nu numai la noi, ci și în alte țări. „Cavalerii fluierului" au fost actori de prim plan, asupra lor revărsîndu-se numeroase critici, întemeiate sau nu, după unghiul din care erau privite deciziile sau după interpretarea lor diferită. **„A fost, într-adevăr, o toamnă proastă pentru arbitrii bucureșteni"** — puncta tov. **Tudor Vasile,** președintele C.M.E.F.S. București, în scurta-i alocuțiune rostită cu prilejul unui inedit și interesant dialog arbitri — ziariști. **Afirmația se referă la conducătorii de jocuri din Capitală, dar ea este valabilă și pentru o serie de arbitri din țară.** Și aceasta a rezultat și din cuvintele rostite de șeful secției fotbal din cadrul C.M.E.F.S., **Traian Tomescu,** și din discuțiile deschise, sincere ocazionate de dialogul inițiat de forul sportiv bucureștean, în ale cărui actuale preocupări principale se înscrie și problema „arbitri și arbitraje". Aplaudăm această inițiativă și sprijinim **ideea organizării unei noi „mese rotunde", înaintea returului, de data aceasta și cu participarea conducătorilor și antrenorilor divizionarilor A din Capitală.**

A fost la această reuniune o discuție în care s-au spus lucrurilor pe nume, fără rezerve sau menajamente, fie că se referea la federație sau Colegiul central al arbitrilor (reprezentat prin **G. N. Gherghe, M. Sadoveanu** și **Al. Tenescu**), fie la ziariști sau colegi arbitri. O discuție care s-a învîrtit în jurul a două teme principale, enunțate de președintele colegiului municipal de arbitri, **C. Constantin: AUTORITATEA ȘI PERSONALITATEA ARBITRULUI** și **DISCIPLINA PE TERENURI,** cu alte cuvinte **relația arbitri — jucători — antrenori — conducători.**

Timp de mai bine de trei ore au fost relevate numeroase aspecte. Ne vom limita la cele ce se referă la ideile subliniate mai sus.

AUTORITATEA ARBITRILOR. — Indiscutabil că **în primul rînd și-o asigură chiar arbitrul prin modul cum înțelege să-și afirme personalitatea.** Să recunoaștem că acești oameni, cu activități profesionale bine definite în viața noastră socială, **au devenit arbitri din pasiune pentru fotbal și că au de multe ori o misiune ingrată, riscantă, fiind puși în situația de a înfrunta — în condiții neprielnice pentru ei — atît indisciplina jucătorilor cît și nemulțumirile unor spectatori, exprimate uneori în forme violente.** Dar, odată acceptată această misiune, arbitrii trebuie să și-o ducă la bun sfîrșit, **aplicînd obiectiv regulamentul de joc, dînd dovadă de fermitate în decizii și intransigență față de abaterile tuturor jucătorilor, respingînd orice tentativă menită să-i facă obligați față de echipe.** În felul acesta ei își pot crea acea autoritate. Or, am văzut deseori arbitri inconsecvenți în decizii, șovăielnici în sancționarea jucătorilor vinovați, nesinceri în relatarea completă a tuturor faptelor provocate de jucători, antrenori sau conducători de echipe, măguliți de primirea atentă din partea echipei gazde. Adică **exact ceea ce le știrbește autoritatea.** Efectul este însă dublu, pentru că asemenea atitudini din partea arbitrilor au o înrîurire asupra jucătorilor, antrenorilor și conducătorilor, în rîndul cărora se creează **o atmosferă de neîncredere și lipsă de respect față de arbitri.**

Asistăm la ora actuală la o serie nesfîrșită de **măsuri care se iau în alte țări pentru întărirea autorității arbitrilor,** iar aceștia răspund cu arbitraje ferme și autoritare, tocmai pentru a elimina conflictele cu jucătorii și spectatorii.

Din acest punct de vedere trebuie să constatăm cu regret că dacă arbitrii nu-și apără singuri autoritatea, **nici organele conducătoare ale fotbalului nu iau măsuri energice, în această direcție.** În primul rînd, socotim noi, **prin sprijinirea și lămurirea publică a unor decizii juste, dar contestate.** În al doilea rînd, **prin sancțiuni energice și egale pentru toți cei care subminează într-un fel sau altul arbitrajul, — jucători, antrenori și conducători.** În fine, **prin reevaluarea lotului divizionar A și îmbunătățirea sistemului de delegări, fie chiar recurgînd la sorți,** dar, după **o prealabilă discuție cu conducătorii și antrenorii echipelor, în sînul colegiului central și al Biroului Federal.** Firește, se impune și mai multă atenție și discernămînt în aprecierea arbitrajelor și din partea presei sportive.

Deci, întărirea activității arbitrilor reclamă un efort colectiv din partea tuturor factorilor.

DISCIPLINA PE TERENURI. Această problemă, firește, nu o pot rezolva numai arbitrii, pe timpul celor 90 de minute de joc. Ei pot contribui doar la restabilirea disciplinei prin arbitrajele prestate. În principal însă, **acțiunea de disciplinare a campionatului ține de modul cum își desfășoară munca educativă antrenorii și conducătorii secțiilor de fotbal.** Acestea din urmă — după cum sublinia președintele C.M.E.F.S. — **se pricep să facă planuri de muncă educativă foarte frumoase, dar care, în mare măsură, nu sînt duse la îndeplinire sub diferite pretexte care nu stau în picioare.** În asemenea condiții, **cu practica toleranței și a cocoloșirilor, nu mai mirăm de ce se comit atîtea abateri de la disciplină și viața sportivă.** E trist, dar adevărat. Și antrenorii alunecă pe această pantă. Ei nu întreprind mai nimic pentru a face pe jucători să înțeleagă că pe teren decide arbitrul și că protestele **sînt inutile pentru că, sincer vorbind, nici ei nu par convinși de acest lucru.** Mai mult chiar, deși constată că au **jucători care nu cunosc sau ignorează regulile de joc, totuși nu prevăd în planurile lor de pregătire ședințe de prelucrare a regulamentului de joc, invitînd în acest scop unul din arbitrii fruntași.** Asemenea dialoguri ar fi extrem de utile. Dar ele lipsesc și **acest lucru a fost constatat de antrenorii federali care au efectuat controale în timpul pregătirilor echipelor. Federația însă, n-a luat nici o măsură pentru a impune asemenea acțiuni, recomandabile și în lumina unor recente apeluri la disciplină ale organelor fotbalistice internaționale.** După cum a dovedit și inconsecvență în tratarea și sancționarea unor jucători.

În concluzie și în acest domeniu se impune **un efort colectiv și o colaborare sinceră, strînsă și permanentă între toți factorii de răspundere.** A fost, de altfel, și convingerea generală a tuturor participanților la recenta întîlnire arbitri — ziariști.

Petre GAȚU

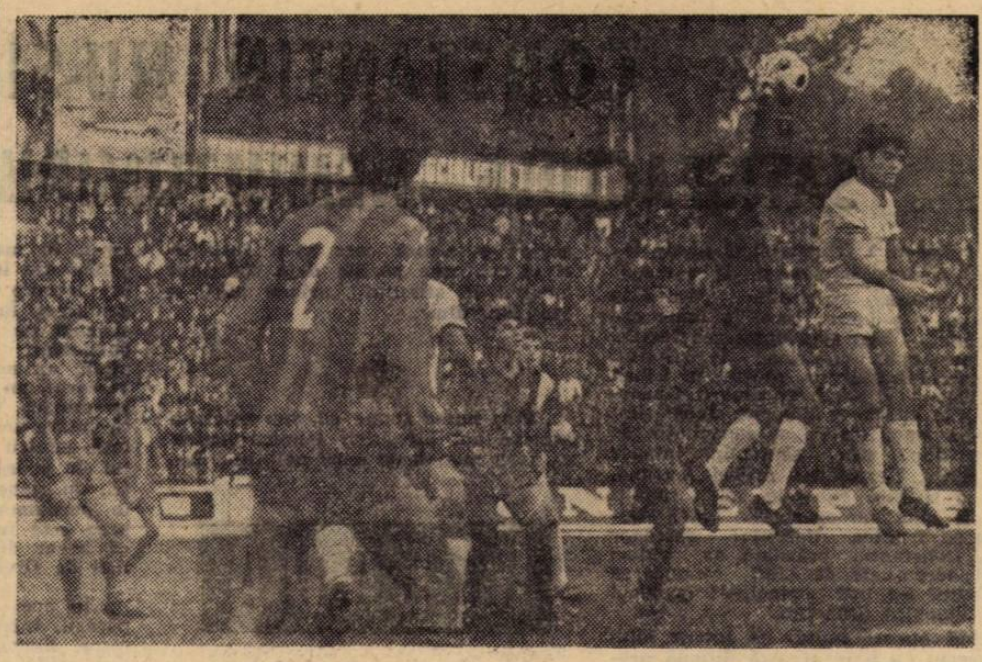

Fază din intîlnirea Steaua — Farul (campionatul de tineret-rezerve). Portarul bucureștean stopează un atac al constănțenilor.

COMPETIȚIA „CADEȚILOR" NESUSȚINUTĂ DE UN CADRU ORGANIZATORIC CORESPUNZĂTOR

Analizînd desfășurarea campionatului de tineret-rezerve, la sfîrșitul primei sale jumătăți, consumată în toamna anului trecut, Colegiul central al antrenorilor aprecia: **„Activitatea echipelor de tineret a înregistrat, în ansamblu, o ușoară îmbunătățire. Ținînd seama însă de investițiile făcute în această direcție, ca și de obiectivele care revin acestui eșalon competițional, realizările se înscriu încă sub baremul cerințelor, ceea ce ridică în mod firesc întrebarea, dacă formațiile de tineret rezerve își justifică cu adevărat existența".**

Și analiza Colegiului central al antrenorilor — prezentată cu ocazia cursului de perfecționare din luna ianuarie a acestui an — aduce în sprijinul unei astfel de aprecieri o serie de mari insuficiențe, pe plan instructiv și organizatoric, din rîndul cărora menționăm: O SELECȚIE DEFICITARĂ, bazată pe criterii aproximative și lipsite de eficacitate, care au dus la CONSTITUIREA UNOR LOTURI ETEROGENE ca vîrstă și valoare; ANTRENAMENTE FĂRĂ CONȚINUT PRECIS, reduse ca număr, durată, volum și intensitate, DETAȘATE PRACTIC DE IDEEA INDIVIDUALIZĂRII și care exclud acumulările cantitative preconizate pentru tinerii jucători și frînează procesul de promovare în timp util al acestora; ANONIMAT COMPETIȚIONAL, generat în principal de cauze subiective, care au la origine nerespectarea indicațiilor FRF, comoditatea și dezinteresul pentru o activitate de mare importanță, destinată, în fond, a veni în sprijinul echipelor de seniori și al performanței.

Aceste considerații de ordin general, nu exprimă totuși la dimensiuni reale o situație de fapt, care se impune de multă vreme a fi rezolvată. Și cînd spunem acest lucru, avem în vedere și o serie de alte cîteva constatări, de observații, care vin să completeze imaginea unui tablou pe care desfășurarea primei părți a campionatului îl situează în conul de umbră al întrecerii competiționale.

Așa de pildă, referindu-ne mai întîi la PRODUCȚIA DE JUCĂTORI CU PERSPECTIVĂ, formați în ultimul timp în cadrul echipelor de tineret, va trebui să recunoaștem că **numărul acestora este îngrijorător de mic.** Printre aceștia, **Rădulescu** (Farul), **Răducanu, Ion Ion, Iovănescu** (Steaua), **Batacliu** (Dinamo), **Marin Florian** (Rapid), **Istrătescu** (Petrolul), **Neculce** (F.C. Argeș) și... cam atît. Chiar așa stînd lucrurile, ne întrebăm **cîți dintre ei își vor vedea totuși împlinit visul promovării în primele formații?** Este foarte greu de spus, atîta vreme cît majoritatea cluburilor din prima divizie se uită cu mai mare interes... în curtea vecinului, decît în a lor proprie.

O asemenea atitudine însă, nu poate fi privită izolat de **modul în care unii antrenori ai echipelor de tineret mai înțeleg încă sensul performanței la acest nivel.** De aici și TENDINȚA DE A TRANSFORMA ÎNTRECEREA CADEȚILOR FIE ÎNTR-UN SCOP ÎN SINE, cu preocupări vizînd exclusiv lupta pentru rezultat și clasament, sau ÎNTR-O SIMPLĂ FORMALITATE COMPETIȚIONALĂ. Evident că și într-un caz și în altul, se **eludează principala rațiune a campionatului de tineret și anume aceea de a fi un eșalon intermediar de instruire, în cadrul căruia se formează valori sportive individuale, competiția reprezentînd, în această situație, o condiție și un mijloc de realizare a unui astfel de obiectiv.**

Desigur că — amintind despre obligații și responsabilități în spiritul acestei finalități — **nu pot fi trecute cu vederea munca și străduințele unor antrenori ca V. Bălțiu, C. Deliu, C. Ștefan, M. Dridea, Em. Jenei, Oct. Popescu, sau P. Comăniță, care pun realizările lor în slujba ideii de reconsiderare a competiției.** Ce păcat însă că **aceste eforturi nu sînt sprijinite și de către un cadru organizatoric corespunzător** care să permită celor citați mai înainte ca și altora ce nu sînt departe de a le urma exemplul să se achite integral de sarcinile ce le revin.

Vorbind de cadrul organizatoric și asociindu-l cu atitudinea manifestată sub acest raport de conducerile de cluburi, va trebui să recunoaștem că ACTUALA FORMULĂ DE DESFĂȘURARE A CAMPIONATULUI DE TINERET-REZERVE REPREZINTĂ EA ÎNSĂȘI O FRÎNĂ ÎN REALIZAREA SCOPULUI DE BAZĂ PROPUS. Pentru că angajînd cheltuieli costisitoare și programată fiind, adesea ori la ore nepotrivite și pe terenuri improprii, **întrecerea cadeților nu poate evita de cele mai multe ori anonimatul și calificativul de „povară competițională",** cu toate consecințele, de ordin material și moral, ce decurg de aici.

Și fiindcă am ajuns la acest punct al problemei (de fapt am revenit asupra lui) socotim necesar a reaminti, acum, o concluzie mai veche, rezultată din tr-un sondaj de opinii efectuat cu factori nemijlocit legați de activitatea acestui eșalon al fotbalului nostru. Concluzia în speță se referea la REVIZUIREA ACTUALEI FORMULE COMPETIȚIONALE A CAMPIONATULUI DE TINERET-REZERVE ȘI ORGANIZAREA ACESTUIA PE ZONE GEOGRAFICE CU DISPUTAREA MECIURILOR ÎN CURSUL SĂPTĂMÎNII. Avantajele ce decurg de aici ar fi, credem, incomparabil mai mari decît eventualele dezavantaje.

S-ar face în acest fel un pas înainte pe calea rezolvării acestei importante probleme, s-ar crea premisele obiective unei activități de instruire mai eficace, a unei valorificări depline a fondului de jucători, promovați, pe filieră proprie pînă la nivelul echipelor de seniori. Se impune deci să se acționeze cu hotărîre pentru **a transforma această: „cenușăreasă" a fotbalului nostru** — cum este considerat astăzi campionatul de tineret-rezerve — **într-o competiție vie, pe deplin utilă și cu adevărat interesantă.**

M. I.

Note

GOSPODARII STADIOANELOR ÎN CULPĂ

Cu cîtva timp în urmă am mai atras noi atenția asupra importanței pe care trebuie s-o acorde gospodarii cluburilor terenurilor de fotbal, destinate antrenamentelor și jocurilor-școală, sau amicale, cu caracter de verificare. Săptămîna care s-a scurs a adus din nou în actualitate acest subiect.

Se știe că la un moment dat echipa Rapid se vedea în imposibilitatea de a-și urma planul pregătirilor datorită stării de impracticabilitate a propriului teren acoperit de zăpadă și gheață. Avertizați de forul de specialitate asupra lipsei de inițiativă de care administrația stadionului din Giulești dădea dovadă, cei vizați au trecut rapid la treabă și cu mijloace proprii au reușit să pună cît de cît într-o stare destul de bună terenul central de joc. Astfel că duminică, la amicalul Rapid — Sportul studențesc, fiecare antrenor a avut posibilitatea să-și încerce în condiții mulțumitoare formula de echipă, să tragă anumite concluzii asupra viitoarelor retușuri ce urmează a fi făcute în jocul pe compartimente și de ansamblu al echipei sale. (Gheorghe Ola: „CRED CĂ ESTE CEL MAI BUN TEREN DE JOC DIN CAPITALĂ LA ORA ACTUALĂ. FELICITĂRI CELOR CE AU MUNCIT AICI").

Deci, iată că se poate face o treabă bună, există posibilități. Dar, ne întrebăm, de ce numai atunci cînd te cheamă cineva la ordine? Să recunoaștem, așa ne-am obișnuit noi, să ne văicărim în stînga și în dreapta fără a încerca a găsi singuri soluțiile cele mai practice și operative.

Nu știm dacă și la cluburile din provincie gospodarii stadioanelor sînt într-o asemenea culpă, dar în mod cert, în Capitală, la Dinamo, Steaua și Sportul studențesc situația se prezintă în felul următor: SUPRAFEȚELE DE JOC ALE TERENURILOR PRINCIPALE SÎNT IMPRACTICABILE PENTRU CĂ NIMENI NU S-A GÎNDIT LA DEGAJAREA LOR DE ZĂPADĂ, DIN TIMP, TOCMAI PENTRU CA ZILELE FRUMOASE primăvăratice ale săptămînii scurse să le poată zvînta. Așa că duminică DINAMO și STEAUA au jucat pe terenurile secundare, cu zgură, total impracticabile, deoarece erau pline cu apă și sub aceasta era un strat subțire de gheață. CUI I-O FI FOLOSIT UN ASEMENEA TEST ÎN CARE JUCĂTORII TREBUIAU MAI DEGRABĂ SĂ ETALEZE CUNOȘTINȚE DE PATINAJ SAU DE ECHILIBRISTICĂ ȘI NICIDECUM SĂ JOACE CEVA FOTBAL? Singurul cîștig a fost acela că nici una din echipe nu s-a ales cu posibile accidentări. Atît ar mai fi trebuit!

La ultima consfătuire cu antrenorii de Divizia A s-a vorbit de o reașezare a calendarului competițional intern, în sensul de a începe sezonul de primăvară mult mai devreme decît cel obișnuit. Ne gîndim inutil la o asemenea perspectivă dacă acum, în problema terenurilor, stăm așa de rău.

Este cît se poate de condamnabilă o astfel de atitudine pasivă din partea celor ce au datoria să se îngrijească de starea terenurilor. E ca și cum altcineva din afară ar avea obligația de a se preocupa de buna gospodărire a spațiilor aferente antrenamentelor și jocurilor de verificare. POATE CĂ N-AR FI RĂU CA FORUL DE SPECIALITATE SĂ ÎNCERCE DE PE ACUM O INVESTIGAȚIE PE ACEASTĂ TEMĂ ȘI LA NEVOIE SĂ SANCȚIONEZE ASPRU PE CEI DELĂSĂTORI. NU DE ALTA, DAR SĂ-I ÎNVEȚE MINTE SĂ NU MAI AȘTEPTE DISPOZIȚII DE LA NU ȘTIM CE NIVEL SUPERIOR.